

Cal Pegot

Sant Vicenç de Torelló

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: C. de la Cerdanya, 31

Coordenades:

Latitud: 42.06501
Longitud: 2.27323
UTM Est (X): 439872
UTM Nord (Y): 4657250

Classificació

Número de fitxa 08265 - 103
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta cert estat de deteriorament per trobar-se deshabitada.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 9974106DG3597S0001QW
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dt., 25/01/2011 - 01:00

Descripció

La casa de Cal Pegot està situada al carrer de la Cerdanya. És un edifici entre mitgeres, de planta rectangular i dues crugies. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Les obertures estan distribuïdes pel frontis de forma aleatòria; a la planta baixa en destaca un gran portal d'arc escarser arrebossat, al costat del qual n'hi ha un d'arc pla. Al primer pis hi ha un finestral al centre i una finestra a cada costat, totes d'arc pla arrebossat. Entre els dos portals hi ha un plafó ceràmic commemoratiu que es va fixar en motiu del centenari de la mort de Miquel Puigbó i Farrés, conegut com a "Quel de la Munda". El ràfec està acabat amb cabirons. El revestiment dels murs es manté arrebossat.

Observacions:

També es coneix com a Can Quel de la Munda.

Història

La casa de Cal Pegot va ser la casa on va morir en "Quel de la Munda", el cantaire i cornamussaire anomenat Miquel Puigbó i Farrés. La música i la lletra del contrapàs llarg "el Divino" s'havien transmès de forma oral fins a finals del segle XIX, quan pràcticament ningú el recordava en la seva totalitat. Afortunadament, el santvicentenc Miquel Puigbó recordava la composició amb molta exactitud. Així va ser que el doctor Tort i Matamala el va convèncer d'anar a Barcelona per transcriure'l. Van passar llargues estades amb l'erudit musicòleg Francesc Pujol i Pons, aleshores sotsdirector de l'Orfeó Català, fins que van treure'n la partitura completa. Al cap de pocs anys, l'any 1907, va morir en Miquel Puigbó. L'estudi de Pujol, que ja formava part de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, va presentar-se en el Congrés d'Història de la Música de Viena de l'any 1927, on va ser reconegut com el document de caràcter religiós més important que es coneixia del geni popular. D'aquesta manera, el "divino" esdevé l'únic exemple de contrapàs sil·làbic que existeix, en què la lletra i la música lliguen perfectament. Gràcies al retorn de l'Obra del Cançoner Popular a Catalunya, Sant Vicenç de Torelló va poder recuperar la dansa tradicional que havia caigut en l'oblit. La representació va tenir lloc el dia 11 de maig del 1991, sota la direcció d'Àngel Ros, Sebastià Barolet i Àngels Marginedes, entre d'altres. Des d'aleshores es balla cada any.

